Eiropas Parlaments
2024-2029

PIEŅEMTIE TEKSTI

P10_TA(2026)0065

Publiska piekļuve dokumentiem: ziņojums par 2022.–2024. gada periodu

Eiropas Parlamenta 2026. gada 10. marta rezolūcija par publisku piekļuvi dokumentiem: ziņojums par 2022.–2024. gada periodu (2025/2137(INI))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību (LES), jo īpaši tā 1., 9., 10., 11. un 16. pantu,

– ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) un jo īpaši tā 15. pantu,

– ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu (“Harta”), jo īpaši tās 41. un 42. pantu,

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem[1],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regulu (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Savienības iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem[2],

– ņemot vērā Komisijas 2008. gada 30. aprīļa priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (COM(2008)0229),

– ņemot vērā Komisijas 2011. gada 21. marta priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK)

---

1 OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/1049/oj.
2 OV L 264, 25.9.2006., 13. lpp, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1367/oj.

Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (COM(2011)0137),

– ņemot vērā 2011. gada 15. decembra nostāju pirmajā lasījumā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem[3],

– ņemot vērā Komisijas 2025. gada 11. februāra paziņojumu "Komisijas darba programma 2025. gadam" (COM(2025)0045) un tā pielikumus, kā arī tajā pausto nodomu atsaukt priekšlikumus COM(2011)0137 un COM(2008)0229, ar ko bija paredzēts grozīt Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem,

– ņemot vērā Komisijas 2024. gada 4. decembra Lēmumu (ES) 2024/3080, ar ko izveido Komisijas reglamentu un groza Lēmumu C(2000) 3614[4],

– ņemot vērā 2017. gada 14. septembra rezolūciju par pārredzamību, pārskatatbildību un integritāti ES iestādēs[5],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 23. oktobra Direktīvu (ES) 2019/1937 par to personu aizsardzību, kuras ziņo par Savienības tiesību aktu pārkāpumiem[6],

– ņemot vērā 2021. gada 10. februāra rezolūciju par publisku piekļuvi dokumentiem[7],

– ņemot vērā 2023. gada 13. jūlija rezolūciju par publisku piekļuvi dokumentiem – gada ziņojums par 2019.–2021. gadu[8],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2024. gada 14. marta rezolūciju par laiku, kas Eiropas Komisijai vajadzīgs, lai atbildētu uz pieprasījumiem par publisku piekļuvi dokumentiem[9],

– ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas (EST) un Eiropas Cilvēktiesību tiesas (ECT) judikatūru,

---

3 OV C 168 E, 14.6.2013., 159. lpp.
4 OV L, 2024/3080, 5.12.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/3080/oj.
5 OV C 337, 20.9.2018., 120. lpp.
6 OV L 305, 26.11.2019., 17. lpp, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1937/oj.
7 OV C 465, 17.11.2021., 54. lpp.
8 OV C, C/2024/4014, 17.7.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4014/oj.
9 OV C, C/2024/6560, 12.11.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6560/oj.

– ņemot vērā Vispārējās tiesas 2024. gada 17. jūlija spriedumus lietās T-689/21, *Auken* u. c./Komisija un T-761/21, *Courtois* u. c./Komisija[10],

– ņemot vērā Vispārējās tiesas 2025. gada 14. maija spriedumu lietā T-36/23, *Stevi* un *The New York Times*/Komisija[11],

– ņemot vērā Eiropas Ombuda ziņojumus un lēmumus, it sevišķi Īpašo ziņojumu OI/2/2022/OAM[12] un lēmumus lietās 1316/2021/MIG[13] un 1499/2021/SF[14],

– ņemot vērā Reglamenta 122. panta 7. punktu un 149. pantu,

– ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,

– ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A10-0011/2026),

A. tā kā ES Līgumi ikvienam pilsonim garantē tiesības uz demokrātisku līdzdalību un pārredzamu lēmumu pieņemšanas procesu un paredz, ka ES iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām ir jānodrošina publiska piekļuve dokumentiem; tā kā šīs pamattiesības piekļūt dokumentiem, kuras aizsargā Līgumi un Harta, ļauj iedzīvotājiem efektīvi pārraudzīt Savienības iestāžu darbību[15] un tāpēc tās būtu jāizmanto proaktīvi;

B. tā kā EST ir atzinusi, ka publiska piekļuve dokumentiem ir būtiska līdzdalības demokrātijas daļa; tā kā EST ir nolēmusi, ka likumdošanas darbībās izmantotās informācijas publiska kontrole ir priekšnoteikums demokrātisko iestāžu pienācīgai darbībai un demokrātisko tiesību īstenošanai; tā kā EST ir arī uzsvērusi, ka pārredzamība ir likumdošanas procedūras neatņemama sastāvdaļa

---

10 Vispārējās tiesas 2024. gada 17. jūlija spriedumi *Auken* u. c./Komisija, T-689/21, ECLI:EU:T:2024:476 un *Courtois* u. c./Komisija, T-761/21, ECLI:EU:T:2024:477.

11 Vispārējās tiesas spriedums, 2025. gada 14. maijs, *Stevi* un *The New York Times*/Komisija, T-36/23, ECLI:EU:T:2018:483.

12 Eiropas Ombuds, “Īpašais Eiropas Ombuda ziņojums stratēģiskās izmeklēšanas ietvaros par laiku, kas Eiropas Komisijai ir vajadzīgs, lai izskatītu pieprasījumus par publisku piekļuvi dokumentiem (OI/2/2022/OAM)”, 2023. gada 21. septembris.

13 Eiropas Ombuda 2022. gada 12. jūlija lēmums par Eiropas Komisijas atteikumu nodrošināt publisku piekļuvi īsziņu sarakstei starp Komisijas priekšsēdētāju un farmācijas uzņēmuma izpilddirektoru par Covid-19 vakcīnas iegādi (lieta 1316/2021/MIG).

14 Eiropas Ombuda 2022. gada 27. jūnija lēmums par Eiropas Savienības Padomes atteikumu piešķirt pilnīgu publisku piekļuvi dokumentiem, kas saistīti ar sarunām par “Digitālo tirgu akta” projektu (1499/2021/SF).

15 LES 10. panta 3. punkts saistībā ar vērā tā preambulas trīspadsmito apsvērumu, kā arī LES 1. panta 2. punktu un 9. pantu un LESD 15. pantu.

un ka lēmumi ir jāpieņem pēc iespējas atklātāk un tuvāk iedzīvotājiem;

C. tā kā Regulā (EK) Nr. 1049/2001 ir atzīts, ka ir īpaši svarīgi nodrošināt vēl plašāku piekļuvi dokumentiem, kad ES iestādes darbojas kā likumdevējas, un uzsvērta īpašā nepieciešamība nodrošināt tiešu piekļuvi leģislatīviem dokumentiem;

D. tā kā iedzīvotāji no publiskajām iestādēm pamatoti sagaida pārredzamību, efektivitāti un pārskatatbildību, un ES iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām ir pienākums rīkoties skaidri un saprotami; tā kā atvērtība un laba pārvaldība ES darbībā un tās lēmumu pieņemšanas procesā ir būtiska, lai stiprinātu iedzīvotāju uzticēšanos ES un uzlabotu pārvaldes leģitimitāti, efektivitāti un pārskatatbildību; tā kā atklātības un pārredzamības principi būtu jāpiemēro ne tikai lēmumu pieņemšanas procesam, bet arī veidam, kādā teksts tiek sagatavots;

E. tā kā savlaicīga piekļuve uzticamai un precīzai informācijai ir būtiska, lai pasargātu no maldinošas informācijas un efektīvi apkarotu dezinformācijas izplatīšanos; tā kā kavēšanās šādas piekļuves piešķiršanā vājina šo procesu;

F. tā kā ES pamatā ir pārstāvības demokrātija un tās iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām ir jāievēro visaugstākie pārredzamības un integritātes standarti, lai nodrošinātu efektīvu publisko kontroli un iedzīvotāju jēgpilnu līdzdalību labā pārvaldībā;

G. tā kā Eiropas Ombudam ir bijusi būtiska loma publiskas piekļuves dokumentiem nodrošināšanā, tostarp īstenojot Īpašajā ziņojumā OI/2/2022/OAM izklāstītos ieteikumus; tā kā ES iestādēm ir jānodrošina, lai Eiropas Ombuds varētu turpināt efektīvi veikt šo uzdevumu;

H. tā kā Eiropas Ombuda veiktajā stratēģiskajā izmeklēšanā, kas izklāstīta minētajā īpašajā ziņojumā, tika atklāta sistēmiska un būtiska kavēšanās Komisijas procedūrās, jo īpaši izskatot atkārtotus pieteikumus (pieprasījumus pārskatīt sākotnējo atbildi) pēc sākotnēja atteikuma piešķirt iedzīvotājiem piekļuvi dokumentiem;

I. tā kā lietā 1499/2021/SF Ombuds nepārprotami konstatēja, ka Padomes atteikums atļaut pilnīgu publisku piekļuvi dokumentiem, kas saistīti ar likumdošanas sarunām, ir uzskatāms par sliktu pārvaldību;

J. tā kā nav paredzētas sankcijas par to, ka nav ievērots Regulas (EK) Nr. 1049/2001 7. pantā noteiktais 15 dienu termiņš attiecībā uz piekļuves dokumentiem piešķiršanu vai atteikšanu;

K. tā kā Regulā (EK) Nr. 1049/2001 ir atzīts, ka ir svarīgi nodrošināt plašu piekļuvi dokumentiem, ja ES iestādes darbojas kā

likumdevējas, un ir uzsvērta nepieciešamība nodrošināt tiešu piekļuvi leģislatīviem dokumentiem;

L. tā kā 2021. gada maijā žurnālists pieprasīja piekļuvi dokumentiem, tostarp īsziņu sarakstei starp Komisijas priekšsēdētāju un uzņēmumu *Pfizer*, taču Komisija paziņoja, ka saskaņā ar iekšējiem reģistrācijas noteikumiem tās rīcībā šādu ierakstu nav; tā kā veids, kādā Komisija izskatīja šo lietu, rada bažas; tā kā Eiropas Ombuds secināja, ka šī Komisijas atbilde ir uzskatāma par sliktu pārvaldību, un sniedza vairākus ieteikumus saistībā ar šo lietu, tostarp par īsziņu saglabāšanu, kā arī ieteica veikt atkārtotu meklēšanu saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 1049/2001 noteiktajiem pienākumiem nodrošināt publisku piekļuvi; tā kā 2025. gada 14. maijā Vispārējā tiesa atcēla Komisijas lēmumu īsziņu saturu neatklāt; tā kā saskaņā ar Tiesas secinājumiem Komisija nav sniegusi pamatotu skaidrojumu, kādēļ tās rīcībā nav šo īsziņu[16];

M. tā kā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1049/2001 īsziņas uzskata par "dokumentiem", ja tās attiecas uz jautājumiem, kas saistīti ar politiku, darbībām vai lēmumiem, kuri ietilpst iestādes atbildības jomā, jo "dokuments" ir definēts kā jebkāds saturs neatkarīgi no tā formāta (uz papīra, elektroniskā formā vai kā skaņas, vizuāls vai audiovizuāls ieraksts); tā kā ir jāreģistrē un jādara pieejamas nevis visas sarakstē esošās īsziņas, bet tikai tās, kas attiecas uz ES politiku, darbībām vai lēmumiem; tā kā Komisija joprojām var atteikties piešķirt pilnīgu publisku piekļuvi šādām īsziņām, ja ir piemērojams kāds no Regulā (EK) Nr. 1049/2001 paredzētajiem izņēmumiem, piemēram, gadījumos, kad nepieciešams aizsargāt komerciālās intereses;

N. tā kā 2025. gada 6. oktobrī Komisija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī (C/2025/5423) publicēja oficiālu paziņojumu, ar kuru tiek atsaukti vairāki tiesību aktu priekšlikumi, tostarp COM(2011)0137 un COM(2008)0229, kuru mērķis bija grozīt Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi dokumentiem saistībā ar Lisabonas līguma un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas stāšanos spēkā, un kurā kā atsaukšanas iemesls norādīts tas, ka kopš 2011. gada ilgstoša likumdošanas strupceļa dēļ nav izredžu panākt vienošanos; tā kā šis ieilgušais strupceļš rada bažas, ka paļaušanās tikai uz 2001. gada regulējumu vien var vairs nebūt pietiekama, lai efektīvi stiprinātu tiesības uz publisku piekļuvi ES dokumentiem mūsdienu institucionālajā un tehnoloģiskajā kontekstā;

O. tā kā mākslīgā intelekta (MI) tehnoloģiju straujā attīstība rada gan iespējas, gan problēmas precīzas un pārredzamas informācijas

---

16 Lieta T-36/23, *Stevi* un *The New York Times*/Komisija, paziņojums presei: https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2025-05/cp250060en.pdf.

nodrošināšanā ES un tās iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās, savukārt pienācīgi izstrādātas un pārvaldītas MI sistēmas var palīdzēt atklāt maldinošu informāciju un dezinformāciju un mazināt tās izplatību un tādējādi sekmēt uz informāciju balstītu publisku diskusiju ar nosacījumu, ka šo tehnoloģiju ieviešanā pilnībā tiek ievērotas pamattiesības, veicināta pārskatatbildība un ievēroti augsti pārredzamības standarti, lai saglabātu sabiedrības uzticēšanos un stiprinātu demokrātisku pārvaldību;

P. tā kā lietā C-588/21 P[17] par bezpeļņas organizāciju pieprasījumu piekļūt rotaļlietu drošuma tehniskajiem standartiem Tiesa nosprieda, ka Komisijai, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktu, bija jāatzīst sevišķi svarīgas sabiedrības intereses, kas pamato šādu saskaņoto standartu publiskošanu,

1. stingri uzsver, ka pārredzamība un piekļuve dokumentiem ir ES tiesību aktos nostiprinātas pamattiesības, kas ir īpaši būtiskas, lai nodrošinātu pārredzamu, demokrātisku, atbildīgu un jēgpilnu pilsonisko līdzdalību;

Gada ziņojums par publisku piekļuvi dokumentiem

2. norāda, ka 2024. gadā Komisija grozīja savu pārredzamības satvaru, pieņemot pārskatītu reglamentu, lai precizētu noteikumus par publisku piekļuvi dokumentiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1049/2001; uzsver, ka dažas ieinteresētās personas ir paudušas bažas par pārskatīto reglamentu, jo īpaši par dokumenta definīciju, papildu izņēmumiem no pienākuma reģistrēt dokumentus vai pieņēmumiem par neizpaušanu, šīs definīcijas, kā arī šo izņēmumu un pieņēmumu atbilstību iedibinātajai EST judikatūrai, kā arī par to, ka tie apdraudētu pārredzamību, kas būtu solis atpakaļ, un arī apdraudētu Regulas (EK) Nr. 1049/2001 vienotu piemērošanu;

3. norāda, ka 2024. gadā Komisija saņēma 6 938 sākotnējos pieprasījumus par piekļuvi dokumentiem un 641 atkārtotu pieteikumu par piekļuvi dokumentiem, kas ir par 7 % vairāk atkārtotu pieteikumu nekā 2023. gadā[18]; norāda, ka 2023. gadā Komisija saņēma 7 274 sākotnējos pieprasījumus par piekļuvi dokumentiem un 599 atkārtotus pieteikumus par piekļuvi dokumentiem, kas ir par 43 % vairāk atkārtotu pieteikumu nekā

---

17 Eiropas Savienības Tiesas spriedums, 2024. gada 5. marts, *Public.Resource.Org Inc., Right to Know CLG*/Komisija u. c., C-588/21 P, ECLI:EU:C:2024:201.

18 Komisijas 2025. gada 19. maija ziņojums par Regulas (EK) Nr. 1049/2001 piemērošanu 2024. gadā attiecībā uz publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (COM(2025)0239).

2022. gadā[19]; norāda, ka 2022. gadā Komisija saņēma 7 410 sākotnējos pieprasījumus par piekļuvi dokumentiem un 418 atkārtotus pieteikumus par piekļuvi dokumentiem, kas ir par 17,8 % vairāk atkārtotu pieteikumu nekā 2021. gadā[20];

4. uzsver, ka Komisija, izskatot atkārtotus pieteikumus, nolēma piešķirt daļēju vai pilnīgu piekļuvi dokumentiem 51 % gadījumu 2022. gadā, 85 % gadījumu 2023. gadā un 60 % gadījumu 2024. gadā; norāda, ka atkārtotu pieteikumu skaits ir palielinājies, savukārt sākotnējo pieprasījumu skaits ir samazinājies un ka atkārtotu pieteikumu posmā atcelto lēmumu īpatsvars ir mainījies; norāda, ka tas liecina par sākotnējo pieprasījumu nepietiekami rūpīgu izvērtēšanu;

5. uzsver, ka līdz 2024. gada 31. decembrim Parlamenta dokumentu publiskajā reģistrā bija 918 803 atsauces (pieaugums salīdzinājumā ar 898 267 atsaucēm 2023. gada beigās); norāda, ka kopējais pozitīvu lēmumu īpatsvars joprojām bija augsts, proti, 91 %, un ka pieteikumi tika izskatīti vidēji aptuveni deviņu darba dienu laikā[21];

6. pieņem zināšanai, ka no visām ES iestādēm visvairāk pieprasījumu par piekļuvi dokumentiem ir saņēmusi Komisija un ka visvairāk pieprasījumu tika adresēti tās Ģenerālsekretariātam un Veselības un pārtikas nekaitīguma ģenerāldirektorātam;

7. norāda, ka 2024. gadā Komisija ir sniegusi 5 542 sākotnējā posma atbildes un 305 atbildes uz atkārtotiem pieteikumiem un ka arī citas ES iestādes ir guvušas panākumus centienos uzlabot pārredzamību: Padomes reģistrā līdz 2024. gada beigām bija vairāk nekā 527 000 dokumentu, no kuriem vairāk nekā 72 % bija publiski pieejami, un tā izskatīja vairāk nekā 2 800 piekļuves pieprasījumu, galvenokārt no pilsoniskās sabiedrības un akadēmisko aprindu puses, 85 % gadījumu piešķirot pilnīgu vai daļēju piekļuvi[22];

8. atzinīgi vērtē šīs tendences, jo tās apliecina ES pastāvīgo apņēmību nodrošināt pārredzamību sarežģītu juridisku un politisku problēmu apstākļos; tomēr norāda, ka 85 % no izskatītajiem gadījumiem

---

19 Komisijas 2024. gada 3. jūlija ziņojums par Regulas (EK) Nr. 1049/2001 piemērošanu 2023. gadā attiecībā uz publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (COM(2024)0266).

20 Komisijas 2023. gada 13. septembra ziņojums par to, kā 2022. gadā piemērota Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (COM(2023)0523).

21 Eiropas Parlaments, “Publiska piekļuve dokumentiem 2024. gadā – Eiropas Parlamenta gada ziņojums”, Prezidentūras ģenerāldirektorāta Pārredzamības nodaļa, 2025. gada maijs.

22 Komisijas 2024. gada 3. jūlija ziņojums par Regulas (EK) Nr. 1049/2001 piemērošanu 2023. gadā attiecībā uz publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (COM(2024)0266).

Komisija nepieņēma lēmumu tiesību aktos noteiktajā termiņā un ka 60 % gadījumu kavēšanās ilga vairāk nekā 60 darba dienas;

Jaunākās norises

9. uzsver, ka saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktu, pat ja pamatotos gadījumos noteikta informācija nedrīkst tikt atklāta, būtu jāapsver iespēja to atklāt daļēji un pārējās pieprasītā dokumenta daļas būtu jādara zināmas, ņemot vērā sevišķi svarīgas sabiedrības intereses attiecībā uz pārredzamību un atklāšanu, kuras ietver pareizas pārvaldības, institucionālās efektivitātes, demokrātiskās pārskatatbildības un plašākas pilsoniskās līdzdalības lēmumu pieņemšanas procesā principus;

10. pauž ciešu pārliecību, ka stingra un konsekventa apņemšanās nodrošināt publisku piekļuvi dokumentiem un pārredzamību ir viens no ES demokrātiskās sistēmas pamatpīlāriem, kas veicina iedzīvotāju iesaistīšanos un līdzdalību un sekmē labu pārvaldību un stingru finanšu disciplīnu; uzskata, ka pašreizējā hibrīdapdraudējumu un kara kontekstā ir svarīgi palīdzēt vērsties pret sazvērestības teoriju un dezinformācijas izplatīšanos un ka šāda apņemšanās stiprinās ES noturību pret ārvalstu iejaukšanos un mēģinājumiem graut tās integritāti;

11. uzskata, ka proaktīva pieeja un ātrāku, mazāk apgrūtinošu un vieglāk izmantojamu procedūru ieviešana sūdzību par piekļuves atteikumiem izskatīšanai palīdzētu nodrošināt efektīvu pārredzamību, novērst juridiskus strīdus un nepieļaut nevajadzīgas izmaksas un slogu;

12. pauž bažas par to, ka ES iestādes, struktūras, biroji un aģentūras pārmērīgi klasificē oficiālos dokumentus, tādējādi pārkāpjot pārredzamības principu; atkārto iepriekšējās rezolūcijās par publisku piekļuvi dokumentiem ilgstoši pausto aicinājumu ieviest skaidrus, konsekventus un juridiski saistošus noteikumus, kas reglamentē dokumentu klasificēšanu un deklasificēšanu, lai nodrošinātu demokrātisku pārskatatbildību;

13. ar bažām norāda, ka galvenās problēmas, ar kurām cilvēki saskaras, pieprasot piekļuvi dokumentiem, ir piekļuves atteikums no iestāžu, struktūru vai aģentūru puses, pamatojoties uz nebūtiskiem argumentiem, un iestāžu nekonsekventa pieeja līdzīgu pieprasījumu par piekļuvi dokumentiem izskatīšanā;

14. pauž bažas par to, ka Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētie izņēmumi bieži tiek izmantoti, lai atteiktu pilnīgu piekļuvi dokumentiem; uzsver, ka pārredzamībai un piekļuvei dokumentiem arī turpmāk ir jābūt vispārīgam principam, savukārt uz ierobežotu skaitu likumīgu izņēmumu, kas definēti attiecīgajos tiesību aktos, var atsaukties, piemēram, drošības apsvērumu dēļ, taču tie ir jāinterpretē šauri; atgādina, ka ES Ombuds uzskata, ka jebkādus izņēmumus vai ierobežojumus attiecībā uz publisku piekļuvi

dokumentiem vai informācijai, tostarp leģislatīviem dokumentiem, drīkstētu piemērot tikai ārkārtas gadījumos un ka tiem ir jāattiecas tikai uz gadījumiem, kad tas ir absolūti nepieciešams; atkārtoti norāda, ka iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai, kas atsaucas uz kādu no šajā pantā paredzētajiem izņēmumiem attiecībā uz piekļuvi dokumentiem, ir jāveic objektīvs un individuāls katra atsevišķa gadījuma novērtējums; aicina ES iestādes, struktūras, birojus un aģentūras izmantot šos novērtējumus, izskatot pieprasījumus par piekļuvi dokumentiem;

15. aicina Komisiju nodrošināt komitoloģijas procedūrā pieņemto lēmumu pārredzamību; atgādina, ka attiecībā uz komitoloģijas procedūru EST atzina, ka dalībvalstu nostāju atklāšana pati par sevi neapdraud lēmumu pieņemšanas procesu[23];

16. pauž bažas par grūtībām piekļūt dažu ES aģentūru dokumentiem un par to, ka šīs aģentūras liedz publisku piekļuvi dokumentiem un iespējas veikt pienācīgu pārbaudi; uzsver, ka ir vajadzīga lielāka pārredzamība attiecībā uz ES aģentūru dokumentiem un proaktīva piekļuve tiem; turklāt prasa ES aģentūrām, piemērojot noteikumus par piekļuvi dokumentiem, īstenot Regulu (EK) Nr. 1049/2001; jo īpaši aicina Eiropas Savienības Patvēruma aģentūru (*EUAA*) saskaņā ar Regulu (ES) 2021/2303 par Eiropas Savienības Patvēruma aģentūru[24] piešķirt Eiropas Parlamentam savlaicīgu piekļuvi tās dokumentiem, konkrēti informācijai un analīzei attiecībā uz drošām izcelsmes valstīm un drošām trešām valstīm, lai stiprinātu demokrātisko uzraudzību; prasa, lai Regulas (EK) Nr. 1049/2001 17. pantā noteiktais pienākums reizi gadā ziņot par šīs regulas īstenošanu tiktu attiecināts arī uz visām citām LESD 15. pantā minētajām ES iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām;

17. pauž nožēlu par to, ka Komisija un Padome joprojām neveic konstruktīvus turpmākus pasākumus, reaģējot uz ieteikumiem, kas sniegti iepriekšējos Parlamenta ziņojumos par piekļuvi dokumentiem; turklāt pauž nožēlu par to, ka ES iestādes proaktīvi nepublicē daudzus dokumentus, kas saistīti ar likumdošanas procedūrām, un tādējādi liedz iedzīvotājiem uzzināt, kādi dokumenti tiešām eksistē, ierobežojot viņu tiesības pieprasīt tiem publisku piekļuvi;

18. pauž nožēlu par pašreizējām grūtībām piekļūt detalizētai Komisijas informācijai par ES tiesību aktu īstenošanu un izpildi; tādēļ aicina

---

23 Skatīt Vispārējās tiesas 2023. gada 14. jūnija spriedumu lietā *Covington & Burling* un *Van Vooren*/Komisija, T-201/21, ECLI:EU:T:2023:333.

24 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/2303 (2021. gada 15. decembris) par Eiropas Savienības Patvēruma aģentūru un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 439/2010, OV L 468, 30.12.2021., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj.

Komisiju nodrošināt pārkāpumu procedūrās pieņemto lēmumu pārredzamību;

19. aicina Komisiju nodrošināt pārredzamību attiecībā uz pieņemtajiem lēmumiem, kas saistīti ar ES budžetu, jo īpaši saistībā ar ES piešķirto finansējumu trešām valstīm un migrācijas un drošības jomā, tostarp sniegt informāciju par finansējuma apjomu, mērķi un avotu, lai nodrošinātu, ka Parlaments un sabiedrība var īstenot ES budžeta izpildes kontroli;

20. atkārtoti pauž bažas par to, ka Komisija sistemātiski kavējas atbildēt uz atkārtotiem pieteikumiem, kā tas konstatēts Eiropas Ombuda izmeklēšanā, kas izklāstīta Īpašajā ziņojumā OI/2/2022/OAM, kurā tika konstatēts, ka strukturāli trūkumi, nepietiekami resursi un neefektīva komunikācija galu galā attur cilvēkus no piekļuves tiesību izmantošanas; pauž nožēlu par to, ka Komisija vēl nav pilnībā īstenojusi dažus galvenos Ombuda ieteikumus, jo īpaši tos, kas attiecas uz termiņu ievērošanu, kā arī nav apliecinājusi reālu apņemšanos tos īstenot; aicina Komisiju un Padomi veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu Ombuda ieteikumu ievērošanu un novērstu tādas pamatproblēmas kā pastāvīga kavēšanās, ierobežota saziņa ar pieteikumu iesniedzējiem un nepietiekama pārredzamība sabiedrības uzmanības centrā esošās lietās; mudina Komisiju novērst sistemātisko kavēšanos, apstrādājot pieprasījumus par publisku piekļuvi dokumentiem; uzskata, ka būtu jāparedz iespējamas sankcijas vai sekas gadījumos, kad iestādes neatbild uz pieprasījumiem par piekļuvi dokumentiem;

21. pauž nožēlu par to, ka vairāki Komisijas tiesību aktu priekšlikumi tika iesniegti bez pievienota ietekmes novērtējuma vai bez pienācīgi pamatotas atkāpes no pienākuma šādu novērtējumu nodrošināt; uzsver, ka abām likumdevējām iestādēm ir jābūt pilnībā informētām par likumdošanas iniciatīvu pamatā esošajiem pierādījumiem, lai nodrošinātu likumdošanas procesa pārredzamību; aicina Komisiju nodrošināt, ka, izstrādājot visus turpmākos tiesību aktu priekšlikumus, tiek pilnībā respektētas pamattiesības un ka to pamatā ir uzticami un pārbaudāmi dati, kas skaidri apliecina šo priekšlikumu nepieciešamību, samērīgumu, paredzamo efektivitāti un izmaksu lietderību, un ka tiem ir pievienots visaptverošs ietekmes novērtējums; turklāt mudina Komisiju nodrošināt pilnīgu pārredzamību ieinteresēto personu atlasē, ar kurām notiek apspriešanās tiesību aktu priekšlikumu sagatavošanas laikā, un atvēlēt pietiekami daudz laika plašai sabiedriskai apspriešanai;

22. pauž dziļu nožēlu par pastāvīgo pārredzamības trūkumu Padomē; pauž dziļu nožēlu par to, ka nesen veiktā analīze joprojām norāda uz proaktīvas publicēšanas un reģistrācijas prakses trūkumu; atgādina, ka saskaņā ar LES 16. panta 8. punktu, apspriežot leģislatīvā akta projektu un balsojot par to, Padomes sanāksmēm ir jābūt atklātām; uzsver, ka likumdošanas procedūrās lielāko daļu sagatavošanas

dokumentu apzīmē ar statusu “LIMITE”, kas nesamērīgi ierobežo iedzīvotāju tiesības piekļūt leģislatīviem dokumentiem; uzsver – lai iedzīvotāji varētu pilnībā izmantot savas tiesības piekļūt dokumentiem, visi sagatavotie un/vai izplatītie leģislatīvie dokumenti arī būtu jāiekļauj lietotājdraudzīgā atklātā reģistrā; mudina Padomi uzlabot tās noteikumus un procedūras pārredzamības jomā, tostarp attiecībā uz leģislatīvo dokumentu pieejamību un klasifikāciju; turklāt norāda uz EST judikatūru, kurā atzītas sabiedrības tiesības piekļūt dokumentiem, ko sagatavojušas Padomes darba grupas, kuras ir iesaistītas likumdošanas procesā; tomēr norāda, ka piekļuve joprojām ir aktīvi jāpieprasa; ar nopietnām bažām norāda uz konstatējumiem par Padomes atteikumu piešķirt piekļuvi trialoga dokumentiem, piemēram, Padomes vispārējām pieejām, četru sleju dokumentiem, darba kārtībām, rezultātu kopsavilkumiem un trialogu protokoliem;

23. atkārtoti norāda, ka Padomei ir jāievēro augstāki pārredzamības standarti; uzsver, ka iestāžu savstarpējā uzticēšanās tiek apdraudēta, ja viena no iestādēm pastāvīgi atsakās piešķirt publisku piekļuvi dokumentiem, kas attiecas uz ES lēmumu pieņemšanu;

24. uzsver, ka starptautiskie nolīgumi ir juridiski saistoši un ietekmē ES tiesību aktu izstrādi; attiecīgi uzstāj, ka pilnīga pārredzamība ir obligāti jānodrošina visā sarunu procesā, piešķirot Eiropas Parlamenta deputātiem savlaicīgu un neierobežotu piekļuvi visiem attiecīgajiem dokumentiem; atgādina, ka saskaņā ar LESD 218. panta 10. punktu Eiropas Parlaments ir “nekavējoties un pilnībā jāinformē visos procedūras posmos”;

25. atzinīgi vērtē EST spriedumu lietā *Stevi* un *The New York Times* /Komisija kā svarīgu ieguldījumu judikatūrā, kas ir veicinājusi pārredzamu praksi ES iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās; norāda, ka šis Tiesas spriedums ļauj modernizēt Regulas (EK) Nr. 1049/2001 interpretāciju, ņemot vērā mūsdienu saziņas praksi un mainīgās pārredzamības tendences; atgādina, ka EST ir precizējusi, ka tiesības piekļūt dokumentiem attiecas uz visiem attiecīgajiem formātiem un ka šīs tiesības nevar apiet, atsaucoties uz iekšējiem reģistrācijas noteikumiem vai īstenojot selektīvu ierakstu pārvaldības praksi; tādēļ aicina visas ES iestādes, struktūras, birojus un aģentūras proaktīvi saglabāt, reģistrēt un darīt pieejamus visus oficiālos dokumentus visos attiecīgajos formātos, kas var ietvert, piemēram, digitālo saziņu un īsziņas saistībā ar sabiedriskajām lietām;

26. uzskata, ka Komisijas priekšsēdētājas rīcība saistībā ar pieprasījumu par piekļuvi dokumentiem ir mazinājusi uzticēšanos Komisijai; pauž nožēlu par Komisijas pastāvīgo atteikšanos paskaidrot, kāpēc nav iespējams piešķirt piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem; konstatē, ka spriedumā ir uzsvērts pienākums proaktīvi glabāt dokumentus, lai nodrošinātu piekļuves tiesību efektīvu īstenošanu;

27. šajā sakarībā norāda, ka dokumenta reģistrācija izriet no tā esamības, nevis ir tā pastāvēšanas priekšnoteikums un ka Komisija nevar atsaukties tikai uz reģistrācijas neesamību savā sistēmā, lai pierādītu, ka tās rīcībā nav pieprasīto dokumentu; pauž stingru pārliecību, ka dokumenta nozaudēšana vai dzēšana tikai tāpēc, ka tas ir klasificēts kā īstermiņa dokuments, būtiski apdraud pārredzamības un labas pārvaldības principu un var radīt bīstamu precedentu attiecībā uz turpmāku dokumentu piekļuves pieprasījumu izskatīšanu;

28. pauž bažas par pārredzamības trūkumu, ko Komisija ir demonstrējusi attiecībā uz Covid-19 vakcīnu iegādes līgumu publiskošanu; uzsver, ka EST ir atzinusi, ka Komisija nav nodrošinājusi sabiedrībai pietiekami plašu piekļuvi Covid-19 vakcīnu iegādes līgumiem[25];

29. prasa ES iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām īstenot integrētu pārredzamības politiku un proaktīvi publicēt dokumentus, lai galu galā nodrošinātu, ka iedzīvotāji var pilnībā izmantot savas tiesības piekļūt dokumentiem un īstenot sabiedrisko kontroli;

30. aicina Komisiju atzīt, ka iedzīvotāju tiesību uz pārredzamību un piekļuvi dokumentiem izmantošana nav neuzticēšanās izpausme, kuras dēļ šīs tiesības būtu jāierobežo vai jāmēģina kavēt, bet gan iespēja ES iestādēm parādīt, kā tiek pieņemti lēmumi, un vairot sabiedrības uzticēšanos ES;

31. ar bažām konstatē, ka pašlaik iedzīvotāji atteikumu piešķirt piekļuvi dokumentiem vai savlaicīgas atbildes trūkumu var apstrīdēt tikai divējādi: iesniedzot sūdzību Ombudam, kura ieteikumi diemžēl nav juridiski saistoši, vai ierosinot tiesvedību pret iestādi Eiropas Savienības Tiesā, kas ir ārkārtīgi ilgs un dārgs process ar neskaidru iznākumu un kas rada nesamērīgu slogu, tādējādi atturot iedzīvotājus no lēmumu par piekļuves atteikumu apstrīdēšanas; uzsver, ka ar to saistītās ļoti augstās juridiskās izmaksas attur iedzīvotājus un pilsonisko sabiedrību īstenot savas Hartā paredzētās tiesības uz iespēju vērsties tiesā un efektīvu tiesību aizsardzību;

Ieteikumi

32. norāda, ka Komisija ir pieņēmusi pārskatītus iekšējos noteikumus par piekļuvi dokumentiem un ka ir radušies jautājumi par to atbilstību Hartai, LES, LESD un Regulai (EK) Nr. 1049/2001, kā arī norāda, ka Eiropas Savienības Vispārējā tiesā pašlaik ir izskatīšanā vairākas lietas; mudina Komisiju pārskatīt savus noteikumus par ierakstu pārvaldību un arhīviem, ņemot vērā attiecīgo judikatūru, un precizēt vai pielāgot tos, lai sasniegtu visaugstāko pārredzamības līmeni saskaņā ar LESD 15. panta un Regulas (EK) Nr. 1049/2001 prasībām

---

[25] Lietas T-689/21, *Auken* u. c./Komisija un T-761/21, *Courtois* u. c./Komisija.

un mērķiem; uzskata, ka tas vairos uzticēšanos ES demokrātiskajai sistēmai;

33. aicina ES iestādes, struktūras, birojus un aģentūras ieviest viegli pieejamas procedūras sūdzību izskatīšanai par piekļuves atteikumiem un veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka iedzīvotāji vajadzības gadījumā var apstrīdēt lēmumus; atgādina, ka ES iestādēm ir pienākums sniegt individuālas atbildes un neaprobežoties tikai ar atsaukšanos uz vispārēju pieeju informācijas neizpaušanai;

34. norāda, ka Komisija ir atsaukusi savus 2008. un 2011. gada priekšlikumus pārskatīt Regulu (EK) Nr. 1049/2001; pauž nožēlu par lēmumu atsaukt šos priekšlikumus pēc gadiem ilga strupceļa, nesniedzot skaidru rīcības plānu un grafiku, nenodrošinot jēgpilnu apspriešanos un tādējādi zaudējot iespēju modernizēt novecojušo regulējumu; stingri iesaka Komisijai izpētīt tiesību aktus un praksi attiecībā uz piekļuvi dokumentiem dažādās dalībvalstīs, tostarp tajās, kur pārredzamības standarti ir augstāki nekā ES līmenī noteiktie standarti;

35. aicina Komisiju iesniegt atjauninātu un vērienīgāku priekšlikumu, kurā būtu iekļauta EST un ECT judikatūra, ņemti vērā Parlamenta ieteikumi, tostarp tā 2011. gada nostāja par ierosināto Regulas (EK) Nr. 1049/2001 pārskatīšanu, un paredzētas sankcijas par pārredzamības noteikumu neievērošanu; turklāt aicina Komisiju ierobežot izņēmumus, tos piemērojot tikai absolūti nepieciešamos gadījumos, un noteikt vērienīgu jaunu ES standartu attiecībā uz atklātību un publisku piekļuvi dokumentiem; prasa, lai laikā, kamēr nav atjaunināts priekšlikums, Regula (EK) Nr. 1049/2001 tiktu interpretēta stingri un piemērota konsekventi saskaņā ar attiecīgo judikatūru un principu, kas paredz, ka būtu jānodrošina pēc iespējas plašāka piekļuve;

36. uzsver, ka Eiropas Parlamentam būtu jārāda priekšzīme, proaktīvi publiskojot dokumentus saskaņā ar tā iedibināto praksi likumdošanas pārredzamības jomā un attiecinot šo pieeju arī uz dokumentiem, kas saistīti ar likumdošanas dosjē un darbu, piemēram, koordinatoru sanāksmju darba kārtībām un protokoliem, kā arī Priekšsēdētāju konferences darba kārtībām;

37. atkārtoti aicina Komisiju nekavējoties novērst sistēmisko kavēšanos atkārtotu pieteikumu izskatīšanā, īstenojot proaktīvu pieeju, uzlabojot iekšējās procedūras, pēc rūpīga vajadzību novērtējuma veikšanas nodrošinot pietiekamus cilvēkresursus un finanšu resursus, kā arī garantējot savlaicīgu un pārredzamu saziņu ar pieteikumu iesniedzējiem, lai ievērotu juridiskās saistības un stiprinātu sabiedrības uzticēšanos un līdzdalību;

38. iesaka ES iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām savās tīmekļa vietnēs publicēt ieteikumus par to, kāda informācija saskaņā

ar Regulu (EK) Nr. 1049/2001 būtu jāiekļauj pieteikumos par piekļuvi dokumentiem, lai atvieglotu šādu pieteikumu apstrādi;

39. uzsver, ka valsts iestāžu rīcībā esošā vidiskā informācija ir sabiedrībai būtiska un ka saskaņā ar Orhūsas konvenciju būtu jānodrošina sabiedrībai plaša piekļuve šai informācijai; pauž nožēlu par to, ka atteikums nodrošināt piekļuvi informācijai par emisiju ietekmi uz vidi, piemēram, ķīmiskā piesārņojuma jomā, var negatīvi ietekmēt sabiedrības veselību un iedzīvotāju aizsardzību pret bīstamām vielām;

40. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Ombuds ir ieviesis ātras pārskatīšanas procedūru gadījumos, kad piekļuves pieprasījumi tiek noraidīti;

41. aicina ES iestādes, struktūras, birojus un aģentūras izstrādāt un piedāvāt apmācības programmas visiem attiecīgajiem darbiniekiem, jo īpaši tiem, kas ir iesaistīti dokumentu pārvaldībā un lēmumu pieņemšanas procesos, lai veicinātu iekšējo pārredzamības, pārskatatbildības un labas pārvaldības kultūru;

42. prasa, lai lēmumi noraidīt piekļuves pieprasījumus tiktu pieņemti pēc objektīvas un individuālas katra gadījuma izvērtēšanas, paziņoti bez liekas kavēšanās un papildināti ar argumentētu un konkrētu pamatojumu saskaņā ar attiecīgo judikatūru; atgādina visām ES iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām, ka visiem lēmumiem, ar ko liedz publisku piekļuvi dokumentiem, nedrīkst būt plašāka ietekme, nekā tas ir absolūti nepieciešams, un ka tie ir jāinterpretē stingri, lai nodrošinātu publisku kontroli un uzticēšanos demokrātiskajai sistēmai, jo tas ļauj iedzīvotājiem saprast, kāpēc piekļuve ir liegta, un vajadzības gadījumā izmantot pieejamos tiesiskās aizsardzības līdzekļus;

43. prasa izveidot neatkarīgu uzraudzības mehānismu, lai regulāri izvērtētu klasifikācijas un deklasifikācijas praksi;

44. aicina Komisiju rīkoties pārredzamāk attiecībā uz līgumiem ar trešām pusēm; aicina Komisiju būt proaktīvākai, publicējot pēc iespējas vairāk informācijas par konkursa procedūrām saskaņā ar Parlamenta iepriekšējiem aicinājumiem[26];

45. aicina ES iestādes pilnībā un savlaicīgi veikt turpmākus pasākumus saistībā ar Ombuda pieņemtajiem lēmumiem un sniegtajiem ieteikumiem, tam izskatot sūdzības par atteikumu piekļūt dokumentiem; aicina ES iestādes, struktūras, birojus un aģentūras ieviest ātrākas, pieejamākas un vēl vienkāršākas procedūras sūdzību par piekļuves atteikumiem izskatīšanai un veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka iedzīvotāji vajadzības gadījumā var apstrīdēt lēmumus; šajā sakarībā iesaka uzdot augsta ranga amatpersonām un

---

[26] Piemēram, 2025. gada 9. septembra rezolūcijā par publisko iepirkumu, Pieņemtie teksti, P10_TA(2025)0174.

attiecīgi norīkotiem neatkarīgiem ekspertiem nodrošināt, ka pārsūdzības saistībā ar pieprasījumiem par piekļuvi dokumentiem tiek izskatītas bez liekas kavēšanās;

46. prasa nodrošināt pilnīgu pārredzamību attiecībā uz mākslīgā intelekta sistēmu izmantošanu ES iestāžu lēmumu pieņemšanā un procedūrās, tostarp publicēt detalizētu informāciju par izmantotajiem algoritmiem, apmācības datiem un veikto ietekmes novērtējumu rezultātiem;

47. uzsver, ka neziņa par to, vai dokumenti patiešām eksistē, var kavēt iedzīvotājus izmantot savas tiesības pieprasīt tiem piekļuvi; uzsver, ka Līgumā un Hartā ir noteikts juridisks pienākums nodrošināt, lai iedzīvotāji varētu izprast likumdošanas procesu, tam detalizēti sekot līdzi un tajā piedalīties, un ka tas ir priekšnoteikums demokrātiskai kontrolei un demokrātijai kopumā; tādēļ aicina gan ES, gan valstu līmenī rīkot mērķorientētas izpratnes veicināšanas un informācijas kampaņas, lai darītu zināmas iedzīvotājiem viņu tiesības piekļūt dokumentiem un viņu rīcībā esošos instrumentus un procedūras šo tiesību izmantošanai;

48. uzsver, ka starptautiskie nolīgumi ir juridiski saistoši un ietekmē ES tiesību aktu izstrādi; attiecīgi uzstāj, ka pilnīga pārredzamība ir obligāti jānodrošina visā sarunu procesā, piešķirot Eiropas Parlamentam savlaicīgu un neierobežotu piekļuvi visiem attiecīgajiem dokumentiem; prasa nekavējoties un pilnībā informēt Eiropas Parlamentu visos LESD 218. panta 10. punktā paredzētās procedūras posmos;

49. mudina Padomi uzlabot tās noteikumus un procedūras attiecībā uz likumdošanas pārredzamību; prasa proaktīvi un savlaicīgi publicēt Padomes vispārējās un daļējās pieejas un visus Padomes leģislatīvo dosjē sagatavošanas dokumentus, tostarp katras dalībvalsts nostājas un darba grupu sanāksmju protokolus, nosakot to publicēšanu par standarta praksi visos lēmumu pieņemšanas posmos saskaņā ar Līgumos un Hartā nostiprināto demokrātiskās līdzdalības principu;

50. aicina ES iestādes pilnībā ievērot Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-540/15[27] par piekļuvi četru sleju dokumentiem; turklāt aicina ES iestādes proaktīvi publicēt citus trialoga dokumentus, piemēram, tā darba kārtības, rezultātu kopsavilkumus un protokolus;

51. uzsver, ka pārredzamībai ir jābūt cieši saistītai ar pārskatatbildību; aicina Eiropas Ombudu ieviest regulāras pārbaudes par to, kā iestādes ievēro pārredzamības pienākumus;

52. prasa Parlamenta tīmekļa vietnē ieviest lietotājdraudzīgu sistēmu, kurā par katru balsojumu pēc saraksta būtu redzams teksts, par ko

---

[27] Vispārējās tiesas 2018. gada 22. marta spriedums lietā *De Capitani*/Parlaments, T-540/15, ECLI:EU:T:2018:167.

balsots, kā arī katras Eiropas Parlamenta politiskās grupas un katra deputāta balsojuma rezultāti, saskaņā ar Parlamenta iepriekš pausto aicinājumu nodrošināt lielāku pārredzamību un lietotājdraudzīgus instrumentus, lai procedūras Parlamentā padarītu pieejamākas iedzīvotājiem;

53. stingri aicina ES un dalībvalstis īstenot Orhūsas konvencijas Atbilstības komitejas un Ombuda konstatējumus un ieteikumus, vienlaikus ievērojot savas starptautiskās saistības saskaņā ar Orhūsas konvenciju un tiesiskuma principu;

°

° °

54. uzdod priekšsēdētājai šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.